

# nataša prosenc stearns

**med telesom in prostorom**  
prikaz filmskega/video opusa  
iz obdobja 1989–2024

**marec–junij 2025**

slovenska kinoteka  
SCCA-ljubljana  
postaja DIVA



## **Nataša Prosenc Stearns**

Med telesom in prostorom

Prikaz filmskega/video opusa iz obdobja 1989–2024

**izdajatelj** Slovenska kinoteka, Miklošičeva 28, 1000 Ljubljana

**za izdajatelja** Ženja Leiler Kos

**soizdajatelj** SCCA-Ljubljana, Metelkova 6, 1000 Ljubljana

**za soizdajatelja** Peter Cerovšek

**kurirala** Vesna Bukovec, Robert Kuret

**besedila** Robert Kuret

**jezikovni pregled** Anja Grmovšek Drab

**uredila** Vesna Bukovec, Robert Kuret

**priprava programa** SCCA-Ljubljana in Slovenska kinoteka

**produkcija** SCCA-Ljubljana, Slovenska kinoteka

**fotografije** Nataša Prosenc Stearns

**oblikovanje in priprava za tisk** Maja Rebov

**tisk** Matformat

**distribucija** DPG

**naklada** 300

**zahvale** Maja Manojlovič, Rok Omahen, RTV Slovenija,  
Slovenski filmski arhiv pri Arhivu RS, Slovenski filmski center,  
Baza slovenskih filmov

Slovenska kinoteka – filmski muzej

Miklošičeva 28

**www.kinoteka.si**

SCCA-Ljubljana

Metelkova 6

**www.scca-ljubljana.si**

**www.e-arhiv.org/diva**

Program SCCA-Ljubljana podpirata Ministrstvo za kulturo RS  
(Odprta videosfera) in Mestna občina Ljubljana – Oddelek za  
kulturo

# nataša prosenc stearns med telesom in prostorom

## prikaz filmskega/video opusa iz obdobja 1989–2024

Nataša Prosenc Stearns (1966) je režiserka in video umetnica, ki se ukvarja s širokim spektrom produkcije in prezentacije gibljivih slik, od scenaristike, snemanja in montaže do prostorskih instalacij, video objektov in tiskov. Za video in film se je navdušila v času obiskovanja ljubljanske Akademije za likovno umetnost in oblikovanje, ki je ravno konec osemdesetih let prejšnjega stoletja uvedla predmet o videoestetiki. Kmalu po diplomi je video dela razširila v prostorske instalacije, povezanost med video, filmskim in galerijskim ustvarjanjem pa se prepleta v večini njenega opusa.

V začetku devetdesetih je Radiotelevizija Slovenija pomenila eno od ključnih platform za mlade ustvarjalce. Nataša Prosenc Stearns je takrat nekaj let delala za oddajo Osmi dan, pa tudi za Kanal A in VPK, kar ji je omogočilo dostop do razne opreme. Nekaj projektov je prijavila tudi na Slovenski filmski sklad in začela sodelovati s produkcijsko hišo Arsmedia. Leta 1997 je prejela Fulbrightovo štipendijo in odšla na podiplomski študij filma na California Institute of Arts, kjer je študiral tudi Miha Vipotnik in kjer je delovala ena njenih pomembnejših mentoric, konceptualistka Nancy Buchanan.

Obenem so bila devetdeseta v ZDA čas, ko se je od tujcev, še posebej če so prišli iz držav nekdanje Jugoslavije, pričakovalo podobe vojne, balkansko eksotiko in status begunca, ki se ne more vrniti v lastno državo. Nataša Prosenc Stearns se je v svojem ustvarjanju upirala poenostavljenim podobam vojne, ki jo je tudi sama doživljala predvsem kot medijsko posredovano podobo. V svojem delu se ni nikdar ukvarjala z direktnim političnim angažmajem, zaradi česar jo je Holly Willis, predstojnica oddelka za medijske umetnosti na kalifornijski School of Cinematic Arts, proglasila za nekakšno anomalijo na video art sceni.

Po zaključku podiplomskega študija je v Los Angelesu najprej sodelovala s produkcijsko hišo Emergent Properties, nato je s partnerji ustanovila lastno produkcijsko hišo Kanalya Pictures, kjer so bila realizirana mnoga njena dela, začela pa je sodelovati tudi z ameriškimi galerijami in desetletje razstavljala pod okriljem galerije Ruth Bachofner.

Prikaz filmskega in video opusa Nataše Prosenc Stearns, ki nosi naslov **Med telesom in prostorom**, je izbor iz njenih del, ki zajema štiri programe: **Vrtinec**, **Proces**, **Vertikalni horizont** in **Črne vode**. Prva programa se še spogledujeta z igrano formo, druga dva pa sta že v polnosti eksperimentalna, pri čemer se znotraj enega sklopa znajdejo dela radikalno različnih estetik, zvrsti in produkcijskih kontekstov, ki so nastajala v različnih obdobjih od konca osemdesetih let do danes. Njena dela zaznamujejo fokus na telo, njegovo snovnost, ki v kasnejših delih postaja spektralna prezenca v podobi silhuite, napolnjena z osnovnimi elementi, pri čemer prevladuje voda, eden osrednjih motivov avtoričinega opusa; plastenje podob (ang. *multilayer*), raznovrstni načini njihovega sestavljanja in kombiniranja v montažnih programih, povezanosti vsega živega – ali bolje rečeno snovnega – v en sam velik pulzirajoč organizem, ki ga zaznamuje gibanje. Gibljiva slika pri Nataši Prosenc Stearns velikokrat pomeni dobesedno to: kot bi v času petrificirana slikarska podoba nenadoma vzvalovala, kot bi za hip vdihnila zrak – tu ni zgodbe, zgolj pulz. Po drugi strani lahko v njenih delih prepoznamo tudi teme, ki nujno priključijo dejstvo, da se življenje organizira v človeško družbo: odtujenost, vseprežemajoče potrošništvo, izgubljanje v virtualnih dvojnikih ter komaj prepoznavne podobe vojne in njenih žrtev.

S programom želimo nadaljevati tradicijo sodelovanja med SCCA-Ljubljana in Slovensko kinoteko, v okviru katere predstavljamo ključne avtorje in avtorice na področju videa (doslej so se zvrstili Miha Vipotnik, Ema Kugler, Marko A. Kovačič in Neven Korda). Filmi, ki so sicer dostopni v spletnem arhivu Postaja DIVA ([www.e-arhiv.org/diva/](http://www.e-arhiv.org/diva/)), tako dobijo novo življenje v novem kontekstu na velikem platnu. Kinotečne projekcije bo dopolnilo sodelovanje z Bazo slovenskega filma (BSF), kjer si bo mogoče ogledati preostala dela Nataše Prosenc Stearns.

# 21. marec petek

med telesom in prostorom I:  
**vrtnec**

**19.00**

Stvarjenje. Obstoje. Odtujitev. Ritual.

Rojstvo sveta iz kroženja. **Vortex** že predpostavlja ukrivitev prostora, ki postane gravitacijsko polje, v katerem se nekaj dogaja. Iz **Blata**, natančneje blatnega vulkana, izstopi ženska, ki jo Nataša Prosenc Stearns posname v kalifornijski puščavi in tako ponudi svojo verzijo zgodbe o začetku: brez planov obraza, kot enega od elementov narave, ki ostaja del pokrajine. Naslednji korak iz mitološke pradednine je že urbana poosamosvojitvena sodobnost, kjer blato postane beton v **Betonskem človeku**: gradnik stvarjenja novega človeka, kjer se v formi nemega filma srečata mit o Pigmalionu in pravljica o Pepelki, ki ljubezensko zgodbo povesta v kontekstu ženske višjega srednjega razreda posttranzicijske Slovenije. Avtorica na različne načine raziskuje temo odtujitve, recimo odtujitve v medijsko reprezentirani podobi, ki v **Večeru** živi svoje življenje neodvisno od njene »realne nosilke« ter jo fantazmagorično ustrahuje. Zaključek sklopa išče izhode iz odtujenosti v magičnem, okultnem ritualu sestrskih **Zadnje večerje** in **Tanga za ribe**.

Filmi so nastali v radikalno različnih obdobjih in kontekstih: **Betonski človek** in **Večer** pod okriljem producerske hiše Arsmedia in koprodukcije RTV Slovenija v devetdesetih, **Tango za ribe** v produkciji RTV Slovenija, **Blato**, **Afterlife**, **Avtoportret** in **Obala** kot neodvisni projekti v ZDA v dvatisočih, **Vortex** pa je bil del večjega instalacijskega projekta **Gladiatorji** na 48. Beneškem Bienalu I. 1999, **Konstrukt** je nastal iz najdenih posnetkov delovišča gradnje Biosfere 2 v Arizoni, ki je največji objekt z umetno ustvarjenim okoljem za življenje na Marsu, medtem ko je bila **Zadnja večerja** posneta v okviru EPK Maribor.

Prehod na digitalno kamero in neodvisni produkcijski kontekst je pomenil tudi več eksperimentiranja s samo podobo, recimo kombinacijo leče z ogledali za doseganje učinka zrnatosti (**Obala**). V tem času je avtorica razvijala tudi t. i. haiku videe – gre za dela, kot sta **Avtoportret** in **Afterlife**, ki so nastajala na podlagi spontano zabeleženih fragmentov realnosti in se izoblikovala v montažnem procesu.



**Vortex**, Slovenija/ZDA, 1999, 16 mm, 3:4, barvni, 2' \*

**Blato** (Mud), ZDA, 2009, video, 16:9, barvni, 10'

**Betonski človek**, Slovenija, 1995, super 16, 3:4, barvni, 15'

**Konstrukt** (Construct), ZDA, 2002, video, 3:4, barvni, 12'

**Večer**, Slovenija, 1999, super 16, 3:4, barvni, 11'

**Afterlife**, ZDA, 2010, HD video, 16:9, barvni, 3' \*\*

**Avtoportret** (Self Portrait), ZDA, 2010, video, 16:9, barvni, 3'

**Obala** (The Beach), ZDA, 2004, video, 16:9, barvni, 6' \*\*\*

**Zadnja večerja**, Slovenija/ZDA, 2012, HD video, 16:9, barvni, 12'

**Tango za ribe**, Slovenija, 1992, video Betacam, 3:4, barvni, 4'

>> Po projekciji se bo z avtorico pogovarjal kurator Robert Kuret

\* z dovoljenjem Moderne galerije Ljubljana  
\*\* z dovoljenjem zasebne zbirke Nancy Kaye  
\*\*\* z dovoljenjem Umetnostne galerije Maribor

# 1. april torek

med telesom in prostorom II:  
**proces**

**19.00**

**Dvojniki** in **Čas?**, kratka eksperimentalna filma iz devetdesetih, zastavljata vprašanje o smislu bivanja, **Sokratov proces**, omnibus triindvajsetih različnih avtorjev, poskuša odgovoriti z bivanjem kot uresničevanjem določene etične pozicije.

Avtoričin diplomski film **Čas?** je bil zasnovan kot parodija takratnih oglasov, ki prevzame tipično podobo večernih poročil iz preloma tisočletja: kazalec ure odšteva zadnje minute do sedmih zvečer. Film zaznamuje podoba virtualnega prostora, ki pravzaprav nadaljuje temo **Dvojnika** in njegovo vprašanje razmerja do časa, s katerim človek razpolaga: dvojniki ni le materializirano delo, ampak je ime množične reprodukcije življenj in delovne sile, ki poganjajo družbeni stroj.

Za srednjemetražni film **Sokratov proces** je Nataša Prosenc Stearns s povabili in odprtim pozivom zbrala 23 avtoric in avtorjev z vsega sveta, ki jim je poslala posamezne dele scenarija: scenarij je bil razdeljen na manjše enote, kratke filme, ki tvorijo enotno zgodbo **Sokratovega procesa**. Princip režijskega ansambla je po eni strani olajšal realizacijo produkcijsko povsem neodvisnega filma, ki je nastal v okviru produkcijske hiše Kanalya Pictures, po drugi strani pa je s svojo formo omnibusa artikuliral potovanje duha.

Sokrat in soudeleženi v njegovem procesu tako ravno v formi omnibusa postanejo transzgodovinski, transgeografski, transspolni, transzvrstni ... Sokrat ni več zgolj oseba na določenem kraju ob določenem času, ampak postane duh, etični princip, ki se lahko nahaja na več mestih hkrati in ki pravzaprav prevprašuje idejo potovanja oz. razdalje, saj je na nek način povsod oz. vedno že tu; z idejo prostor-časa kot velikega enotnega organizma se danes spogledujejo tudi nekatere ekofilozofije novega materializma. Morda je **Sokratov proces** v opusu Nataše Prosenc Stearns film, ki se najbolj eksplicitno spopada z vprašanjem smisla življenja, s katerim se sooči bitje zavesti, vstalo iz materije.



**Dvojniki**, Slovenija, 1995, video Betacam, 3:4, barvni, 3'

**Čas?**, Slovenija (Jugoslavija), 1990, video Betacam, 3:4, barvni, 1'

**Sokratov proces** (The Trial of Socrates), ZDA/Slovenija/Bolgarija/Italija/Japonska/Španija/Francija/Čile, 2013, HD Video, 16:9, barvni, 59'

>> Po projekciji se bo z avtorico pogovarjal kurator Robert Kuret

# 17. maj sobota

med telesom in prostorom III:  
**vertikalni horizont**

**19.00**

Projekcija v okviru Festivala V-F-X Ljubljana

Telo začne razpadati na dele, se spajati z drugimi telesi v nerazločne gmote, se raztapljati na osnovne elemente: v **Križišču** se obraz razprši v mehurčke vode, ki so videti kot piksli, v **Meji** se hrbet spremeni v puščavo, v **Nočnem izviru** usta razpadejo v gomilo in se povrnejo v usta, ki bi lahko bila tudi rana ... Vse je torej v stalnem toku in prehajanju, pri čemer gre za logiko vizualne metafore.

V metafori hrbet efektivno postane puščava, usta dejansko postanejo gomila. Metafora torej od znotraj eksplodira vzpostavljene koncepte in meje ter omogoča metamorfozo objekta v nekaj drugega, s čimer vzpostavlja neko temeljno povezanost stvari med seboj. Če nadaljujemo misel Timothyja Mortona iz **Hiperobjektov**: prihodnost in preteklost sta že sedanjost, tam je že tu, drugi je že jaz in stvari, objekti in njihovi deli že mutirajo drug v drugega.

V tem sklopu so prikazana dela, ki živijo dvojno življenje, kot galerijske instalacije in kot film oz. video objekt. Avtorica pri tem svoja dela snuje vzporedno za različne medije, pri čemer se dramaturgija v okviru instalacije zgodi skozi obiskovalčevo premikanje po prostoru, medtem ko v filmu dramaturgijo vzpostavlja narativ. Projekt **Vertikalni horizont** je bil recimo zastavljen kot labirint z nizkimi zidovi v galerijskem prostoru, kjer so bili postavljeni zasloni, medtem ko film labirintski občutek poustvari s silhuetami v temnem prostoru, kjer kamera v vedno bližjem planu potuje po zidu, medtem ko zgolj slišimo korake, ne da bi videli njihove nosilce.

Projekt **Meja** je doživel različne galerijske inkarnacije, kjer so bili po tleh razpostavljeni monitorji z zankami različnih videov, kar naj bi poustvarilo občutek vodne površine. Film to fluidnost in prehajanje dveh teles v eno ter abstraktnost določenih telesnih delov dosega z uporabo skrajno bližnjega plana. V umetničinem kasnejšem filmu iz leta 2010 **Going Where** postane stopnjevanje proti bližnjemu planu osrednji formalni postopek abstrakcije, v katerem se izgubijo tako meje med različnimi objekti kot meje med deli tega objekta.



**Križišče** (Crossing), ZDA/Slovenija, 2005, HD video, 16:9, barvni, 5'

**Podpovršje** (Subsurface), ZDA, 2016, HD video, 16:9, barvni, 2'

**Vodnjak želja** (Wishing Well), ZDA, 2015, HD video, 16:9, barvni, 3'

**Nočni izvir** (Night Spring), ZDA, 2015, HD video, 16:9, barvni, 3'

**Meja**, Slovenija, 1996, video Betacam, 3:4, barvni, 5'

**Brez naslova/Torzo** (Untitled/Torso), ZDA, 2016, HD video, 16:9, barvni, 3'

**Torzo: Prostor igre**, Slovenija, 1994, video Betacam, 3:4, barvni, 3' \*

**Metuzalem in leseno nebo** (Methuselah and the Wooden Sky), ZDA, 2015, HD video, 16:9, barvni, 3'

**Misericorde**, ZDA, 2023, HD video, 16:9, barvni, 10'

**Rdeča Preproga** (Red Carpet), ZDA, 2015, HD video, 16:9, barvni, 3'

Misericorde  
Nataša Prosenč Stearns  
2023



**Disk**, Slovenija, 1995, video Betacam, 3:4, barvni, 3'

**Going Where**, ZDA, 2010, HD video, 16:9, barvni, 2'

**The Noise Factor**, ZDA, 2013, HD video, 16:9, barvni, 3'

**One Way**, Slovenija, 1995, video Betacam, 3:4, barvni, 6'

**Vertikalni horizont**, Slovenija, 1994, video Betacam, 3:4, čb, 3'

**Run City**, ZDA, 2017, HD video, 16:9, barvni, 3'

**Nočne more novega sveta** (Nightmares of the New World), ZDA, 2017, HD video, 16:9, barvni, 8'

**Finitör Rex**, ZDA, 2024, HD video, 16:9, barvni, 1'

>> Po projekciji se bo z avtorico pogovarjal kurator Robert Kuret

# 3. junij torek

med telesom in prostorom IV:  
**črne vode**

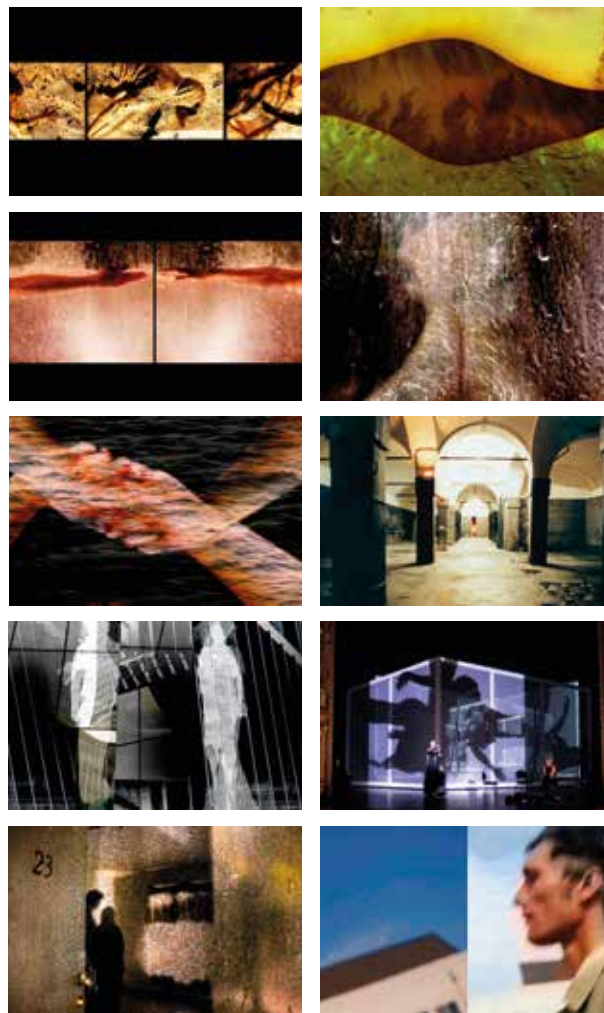
**19.00**

Med osrednjimi motivi ustvarjanja Nataše Prosenc Stearns je voda. Ta zaradi svoje motnosti pomeni element abstrakcije, ki napolni človeške silhuete z elementarno snovnostjo.

Gaston Bachelard, ki je napisal študije o vseh štirih osnovnih elementih, je videl vodo kot enega ključnih elementov, s katerim »de-zobjektiviramo predmete, deformiramo oblike«, s čimer pod predmetom pridemo do snovi. Voda je obenem prvotni element odsevanja in posledično plastenja podob. V vodi se združujejo podobe globine in površine, se med sabo prekrivajo ter tako pridobivajo metaforično moč. Eden ključnih postprodukcijskih procesov Nataše Prosenc Stearns je ravno proces združevanja (ang. *amalgamation*), kjer se plasti podob ne le prekrivajo, ampak podobe vplivajo druga na drugo, postanejo vsebovane druga v drugi in vidne druga v drugi.

Večina del v tem sklopu je bila zasnovana v kontekstu prostorskih video instalacij, vezanih na galerijske in negalerijske prostore. Kar nekaj del živi dvojno življenje, galerijsko in filmsko, pri čemer se pokažejo razlike v kontekstu obeh medijev, a tudi v različnih galerijskih postavitvah istega projekta; tako se recimo tekstura in material stene, na katero je projicirana podoba, vpisujeta vanjo in jo razgibata kot odsevna površina vode ter tako postajata še ena od plasti podobe.

Nekatera dela so nastala tudi v drugih kontekstih, recimo na gledališkem odru, kot na primer opera **koda L**, v kateri je umetnica sodelovala s svojim dolgoletnim sodelavcem, skladateljem Milkom Lazarjem. Tukaj je avtorica uporabila odlomke drugih del (**Kariatide** in **Hotelski dnevnik**) in tehniko plastenja s pomočjo premičnih poltransparentnih paravanov, na katerih so se združevale podobe iz štirih projektorjev in ki so nadomeščali klasično scenografijo. Ker so podobe prosevale skozi paravane, so se pojavljale kombinacije, ki jih je bilo nemogoče predvideti, ter ustvarjale vizualno kompleksne, naplastene abstraktne podobe, značilne za delo Nataše Prosenc Stearns.



**Plazilci, dolgo potovanje** (Crawlers, The Long Travel), ZDA/Slovenija 2018, HD video, 16:9, barvni, 2'

**Črne vode: Ofelija** (Black Waters: Ophelia), ZDA, 2016, HD video, 16:9, barvni, 2'

**Most** (Bridge), ZDA, 2016, HD video, 16:9, barvni, 2'

**Aplavz** (Applause), ZDA, 2016, HD video, 16:9, barvni, 1'

**Vozel** (Knot), ZDA, 2016, HD video, 16:9, barvni, 3'

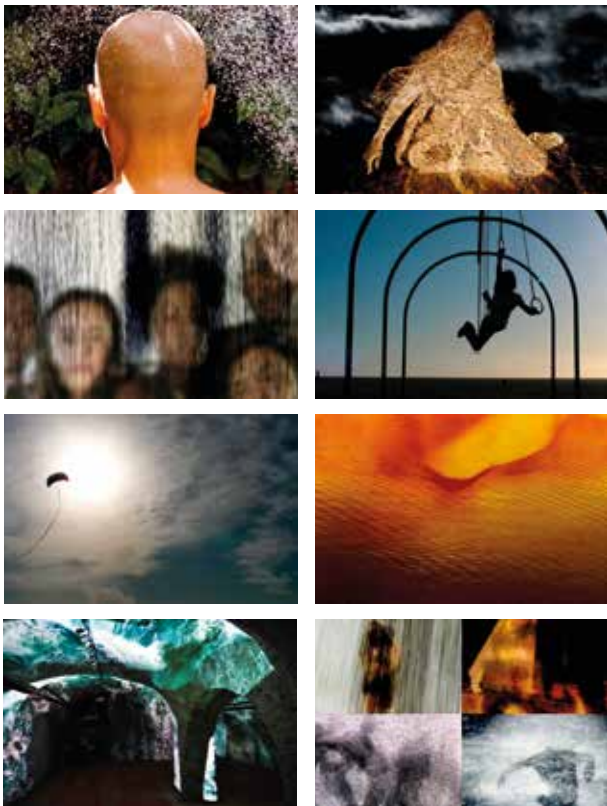
**Steber** (Pillar), Slovenija, 1998, video Betacam, 3:4, barvni, 2'

**Kariatide** (Caryatids), ZDA, 2017–2024, HD video, 16:9, barvni, 2'

**Opera koda L** (code L Opera), ZDA/Slovenija, 2019, HD video, 16:9, barvni, 4'

**Hotelski dnevnik** (Hotel Diary), ZDA, 2016, HD video, 16:9, barvni, 6'

**Almost There**, ZDA, 2014, 2012, HD video, 16:9, barvni, 2'



\* z dovoljenjem Gorenjškega muzeja/Prešernove hiše Kranj

**Marrianne in vodna tančica** (Marianne and the Water Veil), ZDA, 2015, HD video, 16:9, barvni, 4'

**Živa: Smrt boginje Žive** (Živa: The Death of the Goddess Živa), ZDA/Slovenija, 2022, HD video, 16:9, barvni, 10' \*

**Opazovalci** (Onlookers), ZDA, 2022, HD video, 16:9, barvni, 5'

**Trenutek na soncu** (Moment in the Sun), ZDA, 2019–2023, HD video, 16:9, barvni, 3'

**Zmaj** (Kite), ZDA, 2018, HD video, 16:9, barvni, 2'

**Sončni zahod** (Sunset), ZDA, 2016, HD video, 16:9, barvni, 2'

**Krogla, Kletna nimfa** (Sphere, Basement Nymph), Slovenija/ZDA, 2001–2022, video Betacam, 3:4, barvni, 4'

**Kvartet** (Quartet), ZDA, 2022, HD video, 16:9, barvni, 3'

**>> Pred projekcijo bo imela predavanje dr. Maja Manojlović, medijska in filmska teoretičarka ter predavateljica na Kalifornijski univerzi Los Angeles (UCLA)**



**Hotelski dnevnik**  
Nataša Prosenc Stearns  
2016

## o avtorici



foto: Matt Allen

Vizualna umetnica in režiserka Nataša Prosenc Stearns (1966) je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. S Fulbrightovo štipendijo je odpotovala v Los Angeles, kjer je magistrirala na California Institute of the Arts. Njeno delo obsega enokanalne videe, video instalacije, kratke in celovečerne filme ter fotokolažne tiske. Raziskuje inovativne strategije narativnega in vizualnega

izražanja. Poznana je po kreativni uporabi negalerijskih prostorov in velikih večkanalnih instalacijah. Področja njenega umetniškega raziskovanja so odtujenost in identiteta, gibanje in metamorfoza. Tranzicija je tudi del njene osebne izkušnje, saj že petindvajset let prečka Atlantski ocean od doma v Sloveniji do drugega doma v ZDA. Različne abstrakcije telesa v njenih delih sugerirajo upor patriarhalnim predpostavkam, standardom in hierarhijam. Razvila je vizualni jezik, ki povezuje na videz nezdružljive prostore in figure. To ji omogoča osredotočanje na še eno od njenih izbranih tem – soodvisnost in enost vseh stvari. Njena dela iščejo celovitost ali zlitje ter osebno in družbeno identiteto, ki nikoli ni povsem ustaljena, nikoli povsem dokončana.

Dela Nataše Prosenc Stearns so bila razstavljena v pomembnih institucijah v mednarodnem prostoru, med drugim na Beneškem bienalu, v Muzeju umetnosti Douloun v Šanghaju, na sejmu ARCO v Madridu, v Muzeju umetnosti v Tel Avivu, madridskem centru Circulo de Bellas Artes in drugje. Njeni filmi in videi so bili prikazani na festivalih SXSW, Films de femmes Paris, AVIFF Cannes, Brooklyn Film Festival, Chicago Independent Film Festival, Pacific Film Archives Berkeley, RedCat v Disney Music Hall v Los Angelesu in drugje. Je prejemnica Sorosove štipendije, štipendije Durfee in nagrade Prešernovega sklada. Njeni videi so vključeni v sodobno opero **koda L** skladatelja Milka Lazarja, ki je tudi avtor glasbe več njenih del.

Misericorde  
Nataša Prosenc Stearns  
2023



Slovenska kinoteka – filmski muzej  
Miklošičeva 28  
[www.kinoteka.si](http://www.kinoteka.si)

**nataša prosenc stearns**

med telesom in prostorom:

prikaz filmskega/video opusa iz obdobja 1989–2024

petek, **21. marec** ob 19.00

med telesom in prostorom I: **virtinec**

torok, **1. april** ob 19.00

med telesom in prostorom II: **proces**

sobota, **17. maj** ob 19.00

festival v-f-x ljubljana

med telesom in prostorom III: **vertikalni horizont**

torok, **3. junij** ob 19.00

med telesom in prostorom IV: **črne vode**



slovenska kinoteka – filmski muzej

**SCCA - LJUBLJANA**   
Zavod za sodobno umetnost

 DIGITALNI  
VIDEO  
ARHIV



baza  
slovenskih  
filmov



SLOVENSKI  
FILMSKI  
CENTER  
JAVNA  
AGENCIJA  
SLOVENIAN  
FILM  
CENTRE



RADIO  
TELEVIZIJA  
SLOVENIJA



REPUBLIKA SLOVENIJA  
MINISTRSTVO ZA KULTURO



Mestna občina Ljubljana  
City of Ljubljana

